

til den mindre Kjøbenhavnske Befæstning, medens den større er noget dyrere. Men forøvrigt har jo med Hensyn til Sjællands Forsvar de 18 Batailloner spillet en Rolle, hvortil jeg dog maa føie den Bemærkning, at ganske vist ere de 18 Batailloner en Fjoldstærke af Linien, som vi dertil have tænkt anvendt, men da det gjaldt om at vise, hvor stor en Styrke der selv efter Flertallets Forslag skulde tilveiebringes for Kjøbenhavns Befæstning, saa fandt det ærede Medlem ikke Betænelighed ved at anvende de 16,000 Mand Landeværnstropper. Jeg tror nu ikke, at vi kunne gjøre Regning paa den hele Styrke af Landeværnstropper til Sjællands Forsvar, men har det ærede Medlem Ret i at gjøre Regning paa hele Styrken, saa antager jeg ogsaa, at han vil give mig Ret i, at vi kunne gjøre Regning paa noget af denne Styrke, altsaa udover de 18 Batailloner af Linien, og desuden vil der jo være Artilleriet og Rytteriet, der saagodt som fuldstændig vil være til Disposition paa Sjælland.

— Jeg forlader hermed de egentlige militære Betragtninger. Naar det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) har udtalt sig om Sagkundskab eller Iffe-Sagkundskab eller om lidt mere eller lidt mindre Sagkundskab, vil jeg heller ikke komme dybere ind derpaa. Jeg har anset det for at være Flertallets Pligt, og min Pligt som dets Ordfører med den funde Forstand, hvoraf jeg er i Besiddelse, at sætte mig ind i, hvad der blev Udvalget forelagt, og det bestaar jo i Indlæg fra de Sagkundiges Side, ganske vist gaende i forskjellige Retninger paa mangfoldige Punkter. Jeg anser det for at være en Nøgtsdagssmands Pligt at benytte sig af de Rilder, der ere til Disposition, og af den Sagkundskab, der paa denne Maade stilles til Disposition, at danne sig sin Dom efter sin bedste Overbevisning, og det er denne, som her foreligger fra Flertallets Side.

— Jeg kommer nu til de enkelte Uttringer, og da navnlig til, hvad der idag er fremkommet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Jeg skal med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Freybergsen) udtalte, forudsætte den Bemærkning, at han udtalte sig imod den Lempelse i Formuebeskatningen, som fra Flertallets Side er bragt i Forslag. Jeg forstaaer hans Lantegang, forsaavidt som han til Grund for en Formuebeskatning vil lægge en anden Fremgangsmaade end vi, idet han gaar ud paa at søge Formuerne i deres Rilder, altsaa søge Aktierne i Aktiefelskaber osv. Det er klart, at der da ikke let kan blive Tale om at etablere nogenformigt Lempelse eller Rebsættelse i Staten. Hvis man vil følge hans Princip og holde fast paa det som det absolut Nødvendige, ville vi ikke kunne komme ind paa nogen Staaetempelse; men jeg anser ikke dette Princip, hvor anbefalesværdigt det end kan være, for saa absolut nødvendigt, at vi derfor skulde behøve at give Afkald paa den

Jordring, som jeg betragter som ufravigelig, at der ogsaa overfor Formuen kommer passende Lempelser i Beskatningen. Den Sætning nemlig, at det gjælder om, at Formuen i og for sig er skattepligtig, anser jeg for at være en Doktrin, som ikke er absolut holdbar. — Overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds maa jeg ligesom andre Medlemmer begynde med at udtale min Anerkendelse af hele den Maade, hvorpaa hans Udtalelse fremkom idag. Jeg er overbevist om, at naar det ærede Medlem og andre af vore politiske Modstandere vilde benytte den Tone og den hele Udtalelsesmaade, som det ærede Medlem idag benyttede, vilde Veien til en Forsoning paa mange Punkter være lettere at finde end gennem intetsigende eller kun tilsyneladende Indrømmelser. Det ærede Medlem rettede sine Indvendinger imod de Regler for Beskatningen, som vi have opstillet, og han gjorde da en Betragtning gjældende, som jeg ikke absolut skal modsigge. Det var den, at der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt man ikke hellere skulde gaa til at beskaffe særskilt den Indtægt, der flyder af Formuen, fremfor Formuen selv. Dette Spørgsmaal er af den Art, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) i, at man vel kan forhandle derom. Det er mig imidlertid fuldkommen klart, at derved vilde en Del Formuer slippe fri, som korrekt ikke burde undgaa Beskatning, de Formuer nemlig, som ikke ere rentable. Jeg anser den Betragtning for rigtig, der hævder, at ogsaa disse bør underkastes Beskatning. Men paa den anden Side indser jeg ogsaa, at der kan siges Meget for den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gjældende. Naar imidlertid det ærede Medlem mente, at vi ved vore Forslag havde søgt eller i alt Fald kom til at gennemføre en Lempelse særlig for Gaardmændene, saa vil jeg dog spørge det ærede Medlem, om han da ikke ser, at den Fremgangsmaade, han her tilraader, netop vil føre til en Lempelse for Gaardmændene. Den vil nemlig føre til en Lempelse for de Formuer, der ere mindre rentable, og det er jo Alle klart, at de mindre Landeieendomme her til Lands ere forholdsvis mindst rentable. Den Indtægt, som en Gaardmand i Reglen har, er ikke stort mere, end hvad den almindelige Handelsrente af hans Gaards Værdi udgjør (Stemmer: Iffe engang det!). So, jeg antager, at saaledes omtrent vil det være; men Indtægten af hans personlige Arbejde forsvinder for en stor Del heri. Jeg anser det derfor for givet, at man ved at benytte den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem her bragte i Forslag, vil komme til en større Lempelse for Gaardmandsklassen end den, som kunde flyde af det Forslag, vi have opstillet. Dette er imidlertid et af de Punkter, som jeg anser for at være aabne, som vi meget vel kunne forhandle om. Men det ærede Medlem har Ret, naar han f. Ex.